

улисс ссорра μ.j. м—φβ.

к Ш. Монк

He -mo#

Улисс μ. Мор-Фосцай

Не -мо#

«Автор»

2026

μ. Мор-Фосцай У.

Не -мо# / У. μ. Мор-Фосцай — «Автор», 2026

Проектировал невозможное. Город ждёт чуда: в небе — «Одиссей», который вот-вот оторвётся от земли. Но чудо обернётся катастрофой.

© μ. Мор-Фосцай У., 2026

© Автор, 2026

Содержание

и&С	5
8:11*Утро*-2г.	5
Конец ознакомительного фрагмента.	7

Улисс μ. Мор-Фоссай Не -мо#

u&C

*Dédié à Charllotte Monk. A
tousjours
mais.
Anno Domini 2024*

8:11*Утро*-2г.

Ах, беззаботное утро. Из окна кабинета является вид на древний город: приунывшие коробки домов, вставшие рядком, будто сами надгробия, отдающие блики крыш; где-то далеко-далеко — тонкая нить моста, за которой простиралось васильковое море. Молодой архитектор, поджав одну ногу, уселся на подоконнике с кружкой чая. Внизу бегали тёмные точки и цветные прямоугольники — всё далеко от него, и от того приятно. Сделав пару глотков, он оставил напиток там, где сидел, и был в духе уже вернуться к столу, на котором лежали давние чертежи, как вдруг он слышал частые шаги. Кто-то устало поднимался по лестнице и про себя неустанно ворчал; тут дверь распахнулась.

На пороге объявился красный грузный старик, с папкой под мышкой. Тяжело дыша, он, расстегнувши прилипший воротник, не с такой довольной миной пробурчал:

— Voi jumalauta näitä pirun hissejä. Ei tätä jaksa enää.

— Taasko se on rikki? — оперевшись о стул. — No niin, Vanhan maailman kuolintodistuksia myönnetään ympäri vuorokauden.

Пройдя глубже, к середине комнаты, — Старший небрежно бросил папку на стол; стряхнул со лба пот.

— Vooi, kahdeksan kerrosta taas nousen... toinen kerta tällä viikolla! Kyllähän sä itekin ymmärrät, miltä tuntuu, kun ikää on se kuusikymmentä kahdeksan..

— Tiedän kyllä, muuten. Kävelen itekin, sitä paitsi, — он прихмыкнул, — joka aamu.

— No sä oot nuori.

— Entä sitte?

— Eipä mitään. — старик присел в кресло, что оно раздалось скрипом. — Kun mä olin nuori, ne tehtiin kunnolla, toimi hyvin (sä tiedät).

— Niin teidän aikaanhan kaikki toimi ilman moitteita sijaa — вернувшись к окну, согласился Младший. — Niin ne sanoo.

— Joo, niinhän se meni. Me tehtiin ja tiedettiin mitä tehtiin; iäks! — неопределённым жестом обводя комнату: — Entä ny? — будто это нечто объясняло. — Nykyään — mitä? Lasia ja metallia... Teidän ikänen nuoriso vaan pilaa meidän... Mä muuten piipahdin pari päivää sitten ja katoisin sun piirustukset. Ja mitä sä luulet?

— No mitä?..

— No se, etten mä ymmärrä sun ideoita. — перебил он.

— Tarkemmin. — в удивлении сказал молодой архитектор.

— Konkreettisemmin? No kaikki. — развёл Старший руками. — Miks, mitä varten tää kaikki on? Kaupungeissa on katuja, joissa on taloja, on teitä. Ja kaikki seisoo ja pelaa! (No, paitsi

hissit... mut se on korjattavissa.) Ja sä haluut lentää jonnekin! Sä haluut nostaa ilmaan sen, mitä ei pitäs nostaa ollenkaan. Sun "ihme" niinku päätti vetää yli kaiken sen, mitä me rakennettiin omilla voimilla. Me luotiin tukipilarit, ja sä haluut kaataa ne?

— Mä haluun....

— No? — он машет рукой. — Meinaaksä lentää, vai?

— vaan ylemmäs. Sinnepä, mis....

— Aha, missä ilma on puhtaampaa ja ihmiset kiltimpiä. Mut mä katoin sun piirustukset, ja sanon sulle näin. Sun alus ei kestä niitä rasituksia. Tässä ja tässä, ugh. — остановившись, он на момент задумался, пока не продолжил. — Ja muistat sä ees, mitä tapahtu tuhatyhdeksänsataakolmekymmentäseitsemän, sen «Hindenburgin» tuhopäivänä?

Молодой помолчал. Там — внизу — двуногая точка выгуливала четырёхногую. Последняя тянула поводок, а первая не желала идти быстрее.

— ...Eih. Must tää ei tunnu hyvältä, — откинулся старик на кресле. — Ei tunnu hyvältä se, mitä te teette. Ei tunnu hyvältä sekään, et te kyselette. Te kuvittelette, et kaiken voi tehdä uuestaan. Ottaa ja kääntää päälaelleen. Ja sit — sit ku on liian myöhästä, teille iskee se tajuu, et luominen ei oo sama ku muuttaminen. Luominen on kuin kuopan kaivaminen. Ja te vaan otatte ja...

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.